

14

ZPRÁVODAJ

**Kvalitní projektová dokumentace -
prostředek ke zvýšení rozvojové kapacity území**

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice
IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

Svazek obcí

Obec Třebívlice

Kulturní léto 2012

Jako každý rok tak i letošní kulturní léto bylo zahájeno vernisáží výstavy obrazů řídícího učitele školy v Solanech, pana Františka Henke. Lze konstatovat, že výstava byla velmi úspěšná. Navštívilo ji mnoho lidí, mnozí z nich jsou jeho bývalými žáky.

Další v pořadí bývá Den dětí. Ani letos tomu nebylo jinak. Děti plnily úkoly na různých stanovištích od ranních hodin. Např. lov ryb, sportovní úkoly, ale také dokázaly využít svých znalostí ze školy. Celý slavnostní den byl zakončen v areálu koupaliště, kde pro děti hrála a také je bavila skupina Galaxie. Vlastnoručně opečená uzenina všem chutnala, stejně tak se líbil i ohňostroj.

Kulturní léto dál probíhalo v duchu amatérských divadel. Kdo přišel, měl možnost zhlédnout kvalitní výkony všech zúčastněných herců z Libochovic, Zákup a Krupky. V jejich podání jsme viděli Salcburský guláš, Ať žijí nebožtíci a U nás v Kocourově. Pravidelně každý rok přijíždějí na jeden víkend do Třebívlic také profesionální Městské divadlo Most a Divadlo rozmanitostí. Pejška a kočička sehrálo Divadlo rozmanitostí pro všechny děti zdejší i okolní, MD Most pobavilo diváky svou velmi pěkně zpracovanou inscenací Švejka. Jedno sobotní odpoledne patřilo tanečníkům. V zámeckém parku své taneční umění předvedli děti i dospělí z tanečních souborů Country z družiny, Warm Street Třebenice, Bílý zajíc Libochovice, Lucarino Dance Čížkovice a z německého Wiederitzsch přijela skupina Dance Company. Červnovou část kulturního léta zakončilo vystoupení hudebníků Evy a Vaška, kteří svým zpěvem potěšili především starší posluchače.

V srpnu mělo kulturní léto ještě jedno pokračování. Své fotografie v našem muzeu vystavil a slavnostní vernisáží otevřel MUDr. J. Sailer. Prodejní výstava trvala do konce října.

Celkově lze letošní kulturní léto hodnotit velice kladně. Nejen že po celou jeho dobu se na nás usmívalo počasí, ale i naši občané se akcí zúčastňovali ve větším počtu než v letech minulých. Prázdninový pobyt – tábor na Leské a v německém Waschleithe V rámci projektu z Cíle 3 „Příprava pro život – modelový projekt pro rozvoj osobnosti dětí a mládeže v Euroregionu Krušnohoří – Erzgebirge“ se na přelomu července a srpna uskutečnily letní česko-německé kempy. K pobytu se přihlásily děti ze základních škol v Třebívlicích, Třebenicích, Libochovicích, Velemína a z DD Dlačkovice (školy zapojené do projektu).

Na Leské jsme se sešli s německými dětmi 23. července. Po ubytování nastalo pozvolné seznamování dětí. To probíhalo po celou dobu pobytu při různých činnostech – prohlídka těžby granátů, počítačové činnosti, návštěva města Most, hradu Hněvín a aquaparku, sbírání bylinek a hub, batikování triček a tisk aukázka výcviku loveckých psů. Vše probíhalo s dozorem p.vych. Erlichové a Tiché a milé překladatelky paní Grimmové, která byla důležitou spojkou mezi všemi. O dobré jídlo se postarala paní Vosická.

Celou dobu pobytu vládla spokojenost a dobrá nálada a v pátek se nikomu nechtělo domů.

Hned v pondělí následující týden jsme s českými dětmi vyrazili na podobný kemp do německého Waschleithe. Čekalo nás

příjemné ubytování a spousta činností – keramika, pečení pizzy, prohlídka města Chemnitz, sportovní zápolení, večerní táboráky a v neposlední řadě seznámení s prací filmové kamery a natáčení vlastního hraného filmu. I zde byla příjemná a přátelská atmosféra. Novinkou na obou kempch byla stezka odvahy – všemi obávaný noční pochod. Děti šly v česko-německých dvojicích a jen za svitu svíček.

Po příjemně stráveném týdnu jsme se museli rozloučit a odebrat všichni do svých domovů.

Vinobraní

Poslední zářijový víkend byl již po páté věnován nejen tradiční Václavské pouti, ale také svátku vína – vinobraní. Letošní ročník byl významný tím, že bylo oficiálně zahájeno zpracování vína v Třebívlickém vinařství. Každý kdo přišel do vinařství v dopoledních hodinách, mohl si prohlédnout výrobní úsek - část pro vlastní zpracování vinných hroznů. Po obědě zahájily slavnostní část vinobraní mladší i starší mažoretky a po nich předvedli historické souboje šermíři. Obě vystoupení se konala v areálu vinařství, odkud také vyrážel slavnostní průvod. Na své poddané se opět přijela podívat baronka Ulrika v. L. v doprovodu slavného básníka J. W. v. Goetha. Do Třebívlic zavítal i král Václav IV. se svým doprovodem. Nade všemi bděl a vinobraní posvětil bůh vína Bakchus. Průvod končil v zámeckém parku, kde se odehrávalo i další kulturní dění. Lidé se bavili při Žatečance, Rangers bandu či Smokie revivalu. Tato skupina hrála i večer k tanci a poslechu.

Advent v Třebívlicích

Kulturní komise obecního úřadu v Třebívlicích zve srdečně všechny občany na akce připravované pro čas adventu:

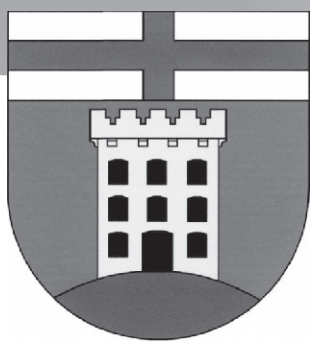
1. prosince v 16.30 hodin – rozsvícení obecního vánočního stromu spojené se zpěvem koled a popíjením svařáku

15. prosince od 14.00 hodin – adventní koncert v kostele sv. Václava – zpívá Granátek a hud. skupina Musica Rebel, malé vánoční trhy u kostela

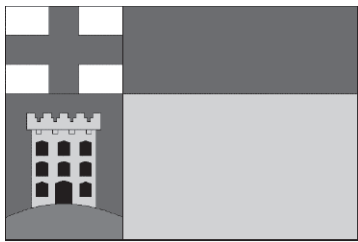
31. prosince od 18.00 hodin – silvestrovský ohňostroj

Pro potřeby „Zpravodaje“ připravila
Ladislava Tichá
předsedkyně kulturní komise ZO Třebívlice

Obec Sirejovice

Obec Sirejovice leží v Hazmburské tabuli 4 km jihovýchodně od Lovosic. První písemná zmínka o vsi (Scirewici) pochází z roku 1227, kdy se Sirejovice uvádějí ve výčtu držav svatojiřského kláštera v litoměřickém kraji. Uvedená listina ale není datována a v současnosti je považována za falzum. Existenci Sirejovic v uvedené době a vlastnictví vsi klášterem sv. Jiří však potvrzuje pravá listina papeže Řehoře IX. z roku 1233, který uvedené církevní instituci potvrzuje držení jejích statků.

Obec Sirejovice tvoří jedno sídlo, Sirejovice, počet obyvatel 286, výměra katastru 616 ha.

V obci se nacházejí objekty ZS Slatina pod Hazmburkem a.s., které byly delší dobu nevyužívané. V současné době zde mají své zájmy teraristé a v dalším z objektů se chovají slepice. Díky těmto aktivitám nejsou budovy ponechány svému „osudu“. Obec Sirejovice se nachází v klasické polabské krajině, takže ze zemědělské výroby je charakteristické pěstování obilí, brambor, cukrové řepy a chmelu. V obci hospodaří rovněž jediný včelař. Dobrá spolupráce je s místními myslivci. Ať se jedná o

přípravu a následné zalesňování obecních pozemků nebo přípravu zázemí pro uměle vypouštěné divoké králíky. Obec naopak na činnost Mysliveckého sdružení Windsor částečně přispívá.

Běžný návštěvník projíždějící horní částí obce nemůže nezaznamenat, kolik je v obci zeleně. Její ošetření je velmi náročné, ale výsledek stojí za to. Občané jsou pyšní na místní lipovou alej, která prošla radikálním prořezem a dále na nově vysázené biocentrum na ploše 1,5 ha. Během devíti let bylo v obci vysázeno přibližně 320 stromů.

V obci se také nachází objekt lidové architektury, který se majitel pokusil opravit podle dobových fotografií. Dominantou obce je nově zrekonstruovaná budova obecního úřadu, která probíhala taktéž podle dobových fotografií. Dotaci na rekonstrukci se podařilo získat v rámci PRV ČR. V rámci tohoto programu byla provedena i rekonstrukce komunikací, včetně technické infrastruktury a vylepšení vzhledu obce.

V posledních letech získala obec Sirejovice tzv. „šmrnc“. Zmizely všechny chátrající a polorozbořené domy, občané se zkrátka činí. S jakým vkusem však rekonstrukce provádějí, necháváme na posouzení povolaným osobám.

Obec nevlastní žádné pozemky, což je spolu s nízkým rozpočtem limitujícím faktorem pro realizaci dalšího rozšíření obce, tak jak je to schváleno v územním plánu obce.

Co se týče inženýrské vybavenosti, je v obci vodovod, splašková kanalizace a celá obec je plně plynofikovaná.

Odpadové hospodářství je řešeno dvěma stanovišti na tříděný odpad s 8 hnízdy. V zahradě obecního úřadu je umístěn kontejner na velkoobjemový odpad a kontejner na zeleň je v letních měsících pravidelně přistavován na předem určené stanoviště. Sběr nebezpečného odpadu zajišťuje SONO 2x ročně zdarma.

Na návsi se nachází na místě původní stavby ze 14. století jednolodní kostel sv. Bartoloměje, s pseudobarokními oltáři z r. 1846. Jedná se o nádhernou dominantu obce, která nebyla k našemu velkému překvapení, až do letošního roku zapsána v Ústředním seznamu památkově chráněných objektů. V letošním roce, když obec opětovně žádala o dotaci z PRV ČR, došlo k nápravě a kostel se nyní pyšní titulem „kulturní památka“. Dle nám dostupných informací se v katastru obce Sřešovice nacházejí ještě další 3 památkově chráněné objekty. Jedná se o sochu sv. Anny z roku 1746, sochu sedícího Krista z roku 1751 a areál větrného mlýna zv. Windsor. Všechny výše uvedené „objekty“ lze zahrnout do šuplíčku nazvaného „velmi významné dominanty naší obce“ a ani jedna z nich si nezaslouží, aby se na ní začal nenávratně podepisovat zub času. Jedná se o objekty se svým specifickým kouzlem, o kterých toho víme jen velmi málo, byť je jejich existence přímo spojena s životem v nejbližším okolí. Na restaurování sochy sv. Anny a sedícího Krista, se nám v letošním roce podařilo získat dotaci, o záchranu Windsoru se chceme pokusit ve spolupráci s majitelem. Romantický zámček Windsor, který vznikl na konci 19. století přestavbou původně empirového větrného mlýna, se nachází asi 1 km od Sřešovic směrem na Keblice, na úbočí Humenského vrchu. V r. 1870 zakoupili mlýn bratři Tschinkelové a nechali k tělesu větrného mlýna přistavět obytnou budovu ve stylu anglické novogotiky. Areál větrného mlýna je nejen nádhernou dominantou našeho kraje, ale i úžasným

dokladem toho, jak uměli naši předkové používat s citem stavební materiál a tvořit tak úchvatné stavby, jako je právě Windsor. Bohužel v současné době je stav tohoto památkově chráněného objektu natolik vážný, že hrozí jeho sesutí.

Obec má od roku 2007 schválený Územní plán obce Sirejovice a to již podle nového stavebního zákona. Zpracovatelem Ing. arch. Foglar a Ing. arch. Horváthová. V roce 2011 byla schválena změna č.1 této územně plánovací dokumentace, která byla zaměřena především na umístění obchvatu obce Sirejovice. Jedná se o budoucí stavbu, kde je v současné době dokončeno územní řízení a která, pokud bude dokončena, zásadním způsobem změní život v obci. Sirejovice se totiž nacházejí cca 1 km od skládky komunálních odpadů SONO a trasa nákladních automobilů prochází přímo obcí. Prach, hluk a exhalace, to vše je na denním pořádku a intenzita dopravy na skládku se rok od roku zvyšuje.

Obec ve spolupráci s kulturní komisí obce pořádá každoročně následující akce:

Bartolomějské posvícení, maškarní karneval pro děti, pálení čarodějnic, tradiční kácení máje, dětský den, sraz seniorů, turnaj v nohejbalu a další akce pro děti jako např. „Hledáme poklad“ a „Stežka odvahy.“ Obecní úřad organizuje rovněž společné výlety (Zoo, ZOOpark Chomutov, Dinopark Praha). Dále obec pořádá mikulášskou nadílku pro děti, každoročně se ve vánoční čas setkávají občané v kostele sv. Bartoloměje a rovněž společně slaví i příchod Nového roku.

Dále se Obecnímu úřadu v Sirejovicích daří zajišťovat vedení obecní knihovny s internetovým pracovištěm a kroniky obce.

Obec má nově zrekonstruované dětské a fotbalové hřiště, kde působí místní fotbalový klub FC Sirejovice. V roce 2009 se obci rovněž podařilo zrekonstruovat prostory v budově bývalé hasičské zbrojnice, které slouží jako klub pro seniory.

Pro potřeby „Zpravodaje“ připravila
Lenka Feiklová – místostarostka obce

Obec Chraberce

Přesné datum první zmínky o Chrabercích nelze s jistotou určit. V listině vzniklé mezi léty 1100 až 1107 se konstatuje, že Vršovec Nemoj, zavražděný roku 1088, daroval vesnici kostelu v Praze na Vyšehradě. Slovo „chrabřec“ vyjadřovalo udatného muže. Chraberce tudíž znamenaly vesnici statečných lidí. Vyšehradské kapitule patřily Chraberce až do husitských válek; roku 1437 je nechal zapsat král Zikmund svému bývalému vojenskému protivníkovi Jakoubkovi z Vřesovic. V roce 1544 koupilo od Vřesovců obec město Louny. O tři roky později jim je ovšem Ferdinand I. za účast v protihabsburském odboji zabral, aby jim je roku 1561 prodal za 800 kop jako zádušní zboží na údržbu městských kostelů. Z té doby jsou proto v lounských účetních knihách zachycena jména sedláků, kteří Lounům platili poplatky. Ke druhé konfiskaci došlo po Bílé hoře, kdy všechny statky lounských koupil za 50 tisíc kop hrabě Volf Ilburk z Vřesovic. Lounům pak byly vráceny natrvalo v roce 1684 a zůstaly jim až do roku 1848, do zrušení poddanství.

Nejstarším spolkem ve Chrabercích byli hasiči, založení roku 1909, o rok později následovala odbočka Českého chmelařského spolku (v roce 1930 se zde chmel pěstoval na 8 hektarech) a roku 1920 Dělnická tělocvičná jednota. Chraberce, obec vždy česká, měly nejvíce obyvatel roku 1940 – celkem 369. Ve válečných letech zde bylo 71 popisných čísel a v nich šest obchodních živností. Dnes je zde k trvalému pobytu hlášeno 149 obyvatel, o 41 méně než při posledním sčítání před deseti lety. Chraberce (Chrabrztetz) leží v nadmořské výšce 280 metrů a jsou součástí lounského okresu v jeho historických hranicích.

Chraberce jsou posazeny přímo v srdci lounského panoramatu. Proti vesnici se vypíná Oblík a Srdov, za obcí se choulí již zcela vytěžený Chraberecký chlum, kterému kdysi přezdívali „Malý Oblík“. Kopec je již prakticky srovnán se zemí; nyní těžba postupuje do hloubky, kde je kámen velmi čistý a kvalitní. Z čediče, nejlacinějšího stavebního kamene, je postavena řada základů zdejších domů. Kámen je pevný, ale drží vlhkost a při změně počasí se orosí. Vlomu se snížil počet zaměstnanců a mechanizace se zmodernizovala.

V obci pořád bydlí více stálých lidí než chalupářů. Zřejmě i proto, že do obce z Loun pravidelně zajíždí autobus. Soukromý obchod má otevřeno každý den od osmi do jedenácti a od tří do pěti. Zásobený je velmi dobře. Chraberce mají i hospodu „U kapličky“, která byla po požáru znovu otevřena.

V obci soukromě hospodáří rodina Tomanova a pan Miroslav András, některé pozemky obhospodařuje zemědělec Karel Dittrich z Lenešic.

Co stojí za vidění?

V obci lze nalézt barokní kapličku, kdysi s obrazem sv. Jiří (který byl sejmut a přemístěn) a barokní sochu Panny Marie z roku 1726. Z dalších soch (sv. Bernarda z roku 1736) zbyl pouze odstavec.

Jižně od obce byly nalezeny řadové hroby se skrčenými kostrami a nádobkami s jehlicemi unětické kultury a s kamennými nástroji. Část jich je uložena v lounském muzeu.

V obci sídlí v budově hasičské zbrojnice Obecní úřad Chraberce. Právě chraberečtí hasiči jsou nejaktivnějším místním spolkem. Zúčastňují se různých soutěží v rámci okresu, a to s dobrými výsledky. Pořádají již vyhlášená „Hasičská odpoledne“. V letošním roce byla členka hasičů Ivana Hnilicová vyhlášena „Miss hasička“. Na základě toho obdržela hasičská jednotka věcné a peněžité dary. Obec pořádá každoročně „Ples obce Chraberce“ a oslavy MDŽ, hasiči pak zábavy, jako je pouťová a posvícenská. Aktivní je rovněž družstvo ping-pongu, které

soutěží v rámci okresu. Pro ženy obec dotuje cvičitelku a každý pátek chraberecké ženy chodí cvičit. Obec v letošním roce upravila pozemek, kde je vybudován altán. Tím vzniklo sezení pro 80 lidí. Zde se konají i akce hasičů, jako jsou „Hasičská odpoledne“. Z obecních prostředků bylo dovybaveno dětské hřiště.

Pro potřeby „Zpravodaje“ připravil
Rudolf Pečený
starosta obce

Obec Lukov

Obec Lukov se nachází asi 10km východně od Bíliny, skládá se ze 2 obcí – Lukova a Štěpánova, obě obce leží v CHKO České středohoří, sevřené od jihu Hradišťanským hřebenem s vyhlášenou přírodní rezervací Hradišťanská louka a od severu Štěpánovskou horou, nedaleko Milešovy, nejvyšší hory Českého středohoří. Žije zde 147 trvale žijících obyvatel a k rekreaci slouží 56 chat. Nadmořská výška Štěpánova je 550m, Štěpánovská hora dosahuje výšky 642m a Hradišťany 752m.

Vsi Lukov a Štěpánov patří do krajiny osídlené již v mladší době bronzové (kultura knovízská, rozpětí let 1300-1000 před n. l.). Z té doby pochází hradiště vybudované na čedičovém vrcholu hory Hradišťany jižně od Štěpánova. Druhé hradiště vybudované na Štěpánovské hoře je z pozdní doby bronzové (rozpětí let 1000 – 750 před n. l.). Uvedená hradiště ve strategicky výhodných polohách sloužila nepochybně hlavně vojenským potřebám svých budovatelů, než že byla oporou pro osídlování okolní krajiny. Analogicky s jinými částmi Českého středohoří lze konstatovat, že vyšší polohy nad 500 m. n. m. byly soustavněji kolonizovány a trvale osídlovány až mnohem později – v průběhu 12. a první třetiny 13. století.

O Štěpánovu přináší literatura údajnou první zprávu v písemných historických pramenech v roce 1249. Tato zmínka je nepřímá a jméno „Štěpánov“ je v přídomku šlechtice Markvarta, který 22.9.1249 svědčil v listině krále Václava I. pro kapitulou při chrámu sv. Víta v Praze. Další zprávy o Štěpánovu pochází z let

1470. Tehdy Anežka z Ladndštejna jako vdova po Hanušovi z Koldic spravovala zástavní manské panství Krupka a Bílina a v tomto roce jako poručník svých nezletilých synů kupuje část vsi Radovesice a ves Štěpánov a připojuje je k panství Bílina. Dne 29.6.1502 byla uzavřena kupní smlouva na panství Bílina, kterou jako manskou zástavu získal Děpold z Lobkowicz. Jemu nakonec král Vladislav Jagellonský 3.4.1513 propouští Bílinu z manství a dává mu ji do dědičného držení.

Od té doby byla Bílina a taktéž Štěpánov po dalších více jak 300 let vlastnictvím rodu Lobkowiczů.

Kolem roku 1648 byla obec velmi málo osídlená, žili zde pouze „domkáři“ s „pozemkami“ (chalupáři) a jeden sedlák, původem rytíř. Roku 1792 chalupář Matthias Holley postavil mlýn mezi Lukovem a Štěpánovem při cestě na Březinu. V roce 1813 byl podle pověsti vydrancován a vypálen ruskými vojsky. Roku 1837 byla na návsi postavena kaplička, předchůdcem kapličky byla zvonice zakoupená v roce 1755 v Praze za 28 guldenů ve stříbre. V 80. letech minulého století byla kaplička zbořena a nahrazena zvoníčkou, ve které dodnes zvoní místní občan Pavel Motl, žák 7. třídy ZŠ.

První zmínka o Lukovu v písemných historických pramenech je učiněna v roce 1378, kdy bratři Maněk a Boreš z Lukova uplatnili své patronátní právo k farnímu kostelu sv. Vavřince v Mirošovicích. Takto činili až do roku 1380. Na počátku 15. století se setkáváme s Otou z Lukova, který je majitelem statku Řetenice. V samotném Lukově hospodařil jeho bratr Petr z Lukova (1414).

Tvrz v Lukově se poprvé uvádí v roce 1496, kdy zde žil Petr Lukovský z Truzenic. Po jeho smrti prodala jeho žena Barbora v roce 1520 Lukov Děpoltovi z Lobkowicz, který ves a již zpustlou tvrz spopluzním dvorem připojil ke svému panství Bílina. V roce 1850 byla vrchnostenská správa nahrazena správou statní zřízením okresních a obecních úřadů. Velkostatek byl i po té v držení Lobkowiczů.

Bílinsko a jeho okolí bývalo nazýváno „Boží dlaní“ či „Českou zahradou.“ „V klínu Českého středohoří kvete, roste a zraje tisíce ovocných stromů“. Od toho byl také mnohými odvozován název obcí.

Štěpánov - od slova ŠTĚP - ovocný strom a PANOVATIS – panenský. Místo kde se daří ovocným stromům, rozkvetlá zahrada či nedotčené místo.

Lukov – od slova louka – pastevectví.

Výklad významu jména ŠTĚPÁNOV je jednoduchý. Má původ v osobním jménu Štěpán a znamenalo Štěpánův – tady dvůr. Jméno Štěpán má původ v řečtině. Řecký pojem „stephanos“ znamená věnec pro vítěze. Štěpán pak je ten, který je věncem ozdobený a znamená totéž co latinské Victor – vítěz.

Jméno LUKOV vzniklo asi z příjmení Luk (zbraň), nejspíše však z osobního jména Luka, které bylo odvozeno od Lukáš, resp. Z latinského Lucas, a znamenalo Lukův či Lukášův. Zde tedy dvůr. Lukáš je jméno jednoho ze čtyř evangelistů – sv. Lukáše. Z těchto podkladů vychází návrh erbu obou obcí. Za obec Štěpánov je to zelený vavřínový věnec a za obec Lukov je to luk.

Současnost obce Lukov

Občanská vybavenost v obci není příliš rozvinutá, obec spadá pod spádové město Bílina, kde se nachází policie, hasiči, záchranná služba, pošta, lékaři, školy a školky, kultura. Ve Štěpánově je restaurace, chybí obchod.

Obec má veřejný internet, vlastní vodovod, sportovní areál, kde se nachází 2 víceúčelové hřiště, multifunkční nádrž, klubovna a tábořiště, dětské hřiště a staví se hřiště pro kynologický klub „Tornado Lukov“, jehož členové se věnují psímu sportu agility. Svou práci prezentují na závodech „Lukovská podzimní laťka“. Z kulturních akcí, které se pravidelně pořádají, můžeme jmenovat např., „Dětský den“, rybářské závody, sportovní hry, minigolf, „Mikulášská besídka“, „Maškarní bál“, „Pálení čarodějnic“, „Zdobení perníčků“, vánoční koncert ve spolupráci se ZUŠ Bílina, o prázdninách tábor pro děti. Dále se každoročně pořádá autobusový zájezd dle požadavků občanů.

V obci vykonává právo myslivosti „Myslivecké sdružení Lukov-Štěpánov“, které se zabývá na vysoké úrovni loveckou kynologií a dále obec vzorně reprezentuje střelecké družstvo s názvem: „Rozmetadlo Štěpánov.“

Pro potřeby „Zpravodaje“ připravila
Olga Hrabáková – starostka obce

Miss hasička 2011

Svazek obcí

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice

IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

NEPRODEJNÉ

Vydavatel:

SERVISO, o.p.s.

Komenského náměstí 17,

411 15 Třebívlice

Tel: 416 596 169, 416 596 237

Fax: 416 596 095,

Webové stránky: www.serviso.cz

E-mail: serviso@tiscali.cz

Tisk:

TISKÁRNA LITOMĚŘICE

Jaromír Latislav

Na Valech 33, 412 01 Litoměřice

Tel./fax.: 416 733 367

Mob.: 734 577 627

email: latisk@latisk.cz

www.latisk.cz